

лото плато северно отъ Варна къмъ Балчикъ; сѫщите има и при Манастиркъй и Месемврия. При Каялий и Лджда въ Бургазко и близо устието на Камчията въ Черно-море излизатъ чакълни наслаги, подобни на Белведерските, а при Пиргосъ на западъ отъ Русе — конгериийски наслаги. Напоконъ въ младия терциеръ сѫ сместени пъсъците съ митилусъ при Варна.

Крайдунавското равнище е покрито върху голѣми пространства съ лъсъ, въ който се намиратъ остатъци отъ голѣми кватернерни млѣкопитающи. Върху балканския флишъ има разхвърляни изолирани блокове и остатъци отъ раздробени конгломерати отъ стари и млади еруптивни скали; тѣ напомнятъ на екзотичните блокове въ Карпатите и сѫ кватернерни образувания. Най-после като морски кватернеръ могатъ да се взематъ, твърде младите наслаги, западно отъ Варна върху южния брѣгъ на Девненското езеро.

Следъ пропожтуване на балканските земи, Фр. Тула снабденъ съ голѣмъ запасъ отъ оригинални материали, като взе за основа хохщетеровата геол. карта и изследванията на А. Pelz и H. Sappelег-а за нѣкои части отъ южна България, на Йов. Жујовић-а за юго-източна и източна Сърбия и нашата ржкописна карта за Срѣдня-Гора, издаде въ 1890 год. Геологическата картова скица на Дунавска България и Източна Румелия, съпроводена съ кратъкъ „геологически очеркъ“, която карта най-първо е представена въ едно негово предаване въ „дружеството за разпространение на природните науки въ Виена“¹⁾). Този сѫщи геологически очеркъ, съ незначително съкращение се намира въ края и въ книгата на Д-ръ Конст. Иречекъ, „Княжество България“²⁾.

Най-после презъ 1892 и 1898 год. Тула събра нѣкои нови палеонтолошки материали изъ ургонските варовици, отъ понтийските и левантинските, както и отъ старо алувиалните образувания въ крайдунавска България изъ околн.

¹⁾ F. Toula. — Reisen und geolog. Untersuchungen in Bulgarien. Vortrag gehalten den 19 März 1890 in Wien (Vorträge des Vereins zur Verbreitung naturwiss. Kenntnisse in Wien. XXX Jahrgang-Heft 16).

²⁾ D-r Const. Irreček. — Das Fürstenthum Bulgarien. Wien 1891, p. 12—30.

Д-ръ Конст. Иречекъ. — Княжество България. Часть I, превела Ек. Каравелова, Пловдивъ 1999, стр. 14—37.